



## VIITORUL ROL

### RODICA TRUICĂ

Rodica Truică a absolvit secția canto a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” în 1977; de atunci, numele ei apare pe afișele Teatrului de Operetă, la început, în așa-numitele „părți solistice mici” — Spiridon și Ștefania din *Eternele iubiri* de George Grigoriu, Suzânica din *Lăsați-mă să cânt* de Gherase Dendrino —, pentru ca apoi să se situeze din ce în ce mai decis în primele rinduri ale tinerei generații de artiști lirici. Urmează Lu Ku Song (*Marco Polo* de Lopez); Pepi (*Singe vienez* de Strauss); Mabel (*Prințesa circului*); Lisa (*Contesa Maritza*) Stazi (*Silvia*) de Kálmán; Jacqueline (*Suzana* de Gilbert); Klärchen (*La Calul bălan* de Ralph Benatzky); Cristina (*Vinzătorul de păsări* de Zeller); Denise (*Mam'zelle Nitouche* de Florimond Her-

vé). Evoluția profesională a acesteia soprane cu o voce caldă, plăcută, bine timbrată, se caracterizează prin inteligență artistică; ea reușește să extragă din fiecare rol ceea ce o poate ajuta să-și cultive și să-și disciplineze interpretarea scenică, câștigând mereu în finețe și expresivitate. „Am avut norocul să fiu eleva profesoarei Magda Ianculescu, apoi, ca studentă în anul IV, să joc pe scenă sub îndrumarea maestrului George Zaharescu, fapt ce mi-a impus, pentru totdeauna, în raport cu profesia pe care o practic, o atitudine și un sentiment, pe care le-aș numi gravitate și răspundere”.

În viitoarea premieră a „teatrului de pe Splai”, Rodica Truică va interpreta rolul Ieti din *Ghimpele și floarea* (titlu provizoriu) după *Băiatul cu floarea* de Tudor Popescu. Regia Cornel Todăa. Muzica aparține tinărului compozitor Andrei Tănăsescu.

„Ce pot spune despre acest viitor rol? În primul rînd, că salut consecvența cu care directorul George Zaharescu introduce în repertoriul teatrului nostru încă o operetă românească. Cu experiența omului de teatru, dramaturgul Tudor Popescu a scris, pornind de la structura piesei *Băiatul cu floarea* (jucată la Teatrul „Ion Creangă”), un libret de operetă după toate legile genului. Eu voi interpreta una dintre tinerele fete care lucrează pe șantier, Ieti. Pentru mine, un rol inedit; îl joc cu plăcere, deși nu am experiența unor asemenea personaje. În cele citeva scurte apariții, Ieti se definește ca întruchipare a devotamentului fără margini, a iubirii și a suferinței, pe care și-o asumă pînă la capăt. O fată onestă, pură, plină de candoare și total lipsită de experiență, care visează să înțilnească un om sincer, sensibil, înțelept și bun... Ca rol, această tinără muncitoare de tip „pozitiv”, de o integritate ieșită din comun, îmi dă multă bătaie de cap, deoarece n-are „culoare” și are foarte puțin text. Sper totuși ca, în colectivul care, cu entuziasm și abnegație, s-a dăruit acestui spectacol, aportul meu să fie egal cu al colegilor mei”.

## telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

apărut în Editura „Minerva” și care cuprinde șase piese clasice. Bogată activitate editorială închinată teatrului! ● Am citit cu emoție admirabilele rinduri semnate de Romulus Guga în „România liberă” din 17 noiembrie, închinată actriței sâtmărene Eva Papp. ● La Teatrul

„Ion Vasilescu” se repetă intens Hanul de la răscruce de Horia Lovinescu, în regia lui Radu Boroianu, și Mult zgîmot pentru nimic de Shakespeare, în regia lui Cornel Popa. ● Revista „Vatra” publică fragmente din noua piesă a lui Mircea Săndulescu Visul muștei țete. ● O premieră

absolută la Teatrul Maghiar de Stat din Sfintu Gheorghe: Tăcerea Laviniei de Nicolae Lupu, în traducerea și regia lui Balogh András. ● Deosebit de pertinent, de analitic, articolul lui Amza Săceanu Realitatea vieții și mesajul spectacolului de teatru apărut în „Scinteia” din



## VIITORUL ROL DAN IVĂNEȘEI

Absolvent al I.A.T.C. din promoția 1976, Dan Ivăneșei își mai amintește cu emoție momentul decisiv al alegerii profesiei „Cariera mea teatrală o datorez doamnei Beate Fredanov, nu numai pentru că mi-a fost profesoară, ci mai ales fiindcă, venit la Institut cu intenția să dau admiterea la regie de film, m-a sfătuit să optez pentru actorie. Astăzi îi mulțumesc”. Examenul de diplomă, Dan Ivăneșei l-a dat cu Jeff din *Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian, după ce „la clasă” studiasse, printre altele, *Oreste* (Electra de Sofocle), *Marchizul de Posa* (Don Carlos de Schiller), *Hamlet*, *Silvius* (Cum vă place de Shakespeare). Repartizat la Teatrul de Stat din Reșița, a jucat: *Tîlharul* din piesa cu același titlu de Karel Capek; *Alexiu* (*Autobiografie* de Horia Lovinescu); *Făt-Frumos* (*Aveniturile lui Cotoșman* de Nina Stoiceva); *Dudaș* (*Ispita* de Tudor Popescu); *Sebastian* (*A 12-a noapte* de Shakespeare). Din 1981, se transferă la Teatrul „A. Da-

vila” din Pitești. Aici joacă Alfons (*Fantomiada* de Ion Băieșu), *Ducele* (*Măsură pentru măsură* de Shakespeare) etc. Regizorul Sergiu Nicolaescu l-a distribuit în filmele: *Accident* (Dan Edu), *Pentru Patrie* (Doctorul Răducanu), *Wilhelm Cuceritorul* (Ducele D'Anjou). Sensibilitatea, candoarea, spontaneitatea în reacții îl indică drept un temperament artistic senin. Deocamdată, cu aerul său de adolescent, cu un farmec aparte, Dan Ivăneșei ni se pare o întruchipare modernă a ceea ce numim, în teatru, june-prim.

Viitorul rol? Heinrich din *Regele gol* de Evgheni Șvarț. Regia Mihai Lungeanu.

„Mă aflu în fața unui text foarte frumos, care tratează în termenii basmului o temă gravă, cu semnificații politice. Întîlnirea cu Heinrich din *Regele gol* este înviorătoare, pe de o parte pentru că e nemaipomenit să te adresezi copiilor, pe de alta, pentru că, în viziunea regizorală a lui Mihai Lungeanu, Heinrich se dezice de unele dintre binecunoscutele date ale oricărui tip de Făt-Frumos și devine erou justițiar în lupta împotriva unui regim despotice. Împreună cu prietenul său, Christian, dejoacă planurile regelui vecin de a se însura cu frumoasa Henriette; după ce-l face de ris în fața supușilor prin celebra farsă cu hainele invizibile, izbutește, prin inteligență și iscusință, să-și depășească umila condiție de porcar și să ajungă în fruntea regatului.

Lui Evgheni Șvarț, basmul îi oferă pretext pentru o acerbă satiră socială; Heinrich este purtătorul său de mesaj: în spiritul dreptății, el acționează, judecă și demască pervertirea relațiilor într-o anume societate. Și, în buna tradiție a basmului, face ca binele să triumfe.

Prin dubla sa apartenență, la registrul basmului și la acela al comediei, Heinrich este un rol complex, dificil, care preține antrenament și experiență; dar, cu ajutorul foarte talentatului și harnicului regizor Mihai Lungeanu, sper să fie o reușită!”

Maria MARIN

## telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●

17 noiembrie a.c. ● Noi premiere la Teatrul „Valea Jiului” din Petroșani: Gărgărița de Ion Băieșu și Domnișoara Iulia de A. Strindberg (regia, Marcel Șoma, scenografia, Elena Buzdugan). ● Din proiectele imediate ale tinărului regizor Mihai Lungeanu: *Regele gol* de E. Șvarț la

Teatrul „A. Davila” din Pitești și *Regele cerb* de Carlo Gozzi la Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani. Dacă spectacolele n-or să-i iasă bine — ceea ce nu credem — se face vinovat de lezmaiestate? ● A apărut „Realitatea literară și artistică ilustrată”, supliment al revistei „Con-

temporanul”, cu o bogată secțiune închinată teatrului. ● Colegul și prietenul Dinu Kivu roagă pe cei cărora le prisosesc numerele 3 și 6/1981 și 4 și 9/1982 din revista „Teatrul” să-i telefoneze la 11.51.78. Cine-l ajută?

FAIMA